

У видимому немає окремого.
Усе переплетено.
В перетіканні — всі речі.

.....

Зірвана квітка перетікає у небуття.
Небуття — цвинтар окремого.

.....

Відокремлюючи себе, западаєшся в небуття,
сліпнеш, глухнеш,
не відчуваєш доторку,
втрачаєш смак і нюх.

.....

Твоє "я" — двері в не-існування.
Твоє "я" — твоє відокремлення.

.....

Найцінніше — безцінне, дароване.
Усе, що оцінюється, — ілюзія.

.....

Дихай небом, перебирай простором, пливи часом.
Не зав'язуй себе у вузол.
Відлунній!

.....

Усе справжнє — поряд.
Усе маревне — далеко.

.....

Ти — погляд з невидимого назовні.

.....

А окреслюючи межі — поменшуєшся.

15-31 серпня 1998 р. Львів